

OBRAZLOŽITEV UREDBE O IZVAJANJU SKLEPA O MEHANIZMU UNIJE NA PODROČJU CIVILNE ZAŠČITE

1. Pravna podlaga

Pravna podlaga za uredbo je sedmi odstavek 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05- uradno prečiščeno besedilo 1, 109/08, 38/10-ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13-ZDU-1G).

2. Splošna obrazložitev uredbe

Naravne in druge nesreče nenehno ogrožajo človeštvo. Napredek prinaša vse večjo ranljivost družbe kot celote, zato nesreče povzročajo čedalje večjo škodo in posledice. Ocene tveganj za nesreče zaradi tega pridobivajo na pomenu. Tudi Evropska komisija daje velik poudarek aktivnostim, ki se nanašajo na vsebino in izdelavo ocen tveganj za nesreče. Na ta način je Evropska komisija konec leta 2010 izdala smernice, ki urejajo ocenjevanje in prikazovanje tveganj na področju obvladovanja nesreč »Risk assessment and Mapping Guidelines for Disaster Management«, SEC (2010) 1626 final, z dne 21. 12. 2010 (v nadaljnjem besedilu: evropska smernica), po katerih naj bi države članice zbližale načine izdelave in vsebino ocen tveganj za nesreče. Na ta način je Evropska komisija želela spodbuditi države članice, da bi delo na tem področju kljub različnim izhodiščem posameznih držav teklo bolj intenzivno in usklajeno, predvsem pa skuša s pomočjo smernic državam članicam svetovati oziroma omogočiti uporabo podobnih metod in določitev vsebin ocen tveganj za nesreče. Rezultati ocen tveganj za nesreče posameznih držav bi bili tako bolj primerljivi, kar bi tudi Evropski komisiji omogočilo izdelati enotne preglede tveganj zaradi naravnih in drugih nesreč v evropskem prostoru.

Podlaga za izdelavo ocen tveganj za nesreče je Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju Civilne zaščite (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 924) (v nadaljevanju: Sklep o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite) skupaj še z nekaterimi pomembnimi dokumenti (Sklepi Sveta o okviru skupnosti za preprečevanje nesreč v EU, št. 15394/09 z dne 12. novembra 2009, Sklepi Sveta o nadaljnjem razvoju ocene tveganja na področju obvladovanja nesreč v Evropski uniji, št. 8068/11 z dne 25. marca 2011). Sklep o mehanizmu na področju civilne zaščite, ki velja od 1. januarja 2014, med drugim v 6. členu določa izdelavo ocen tveganj za nesreče in roke za poročanje Evropski komisiji. Prvi rok za poročanje o izdelanih ocenah tveganj za nesreče je 22. december 2015.

Med dodatne in pomembne izzive spadajo še predhodne pogojenosti v okviru Partnerskega sporazuma med Slovenijo in Evropsko komisijo za črpanje sredstev iz Evropskih strukturnih in investicijskih skladov za obdobje 2014–2020. Med predhodne pogojenosti za pridobitev sredstev Evropske unije v okviru tematskega področja 5 Partnerskega sporazuma med Slovenijo in Evropsko komisijo (Prilagajanje na podnebne spremembe in obvladovanje tveganj za nesreče) spada tudi ustrezno izdelana državna ocena tveganj za nesreče do konca leta 2016, skladno z evropsko smernico in ob upoštevanju procesov izdelave ocen tveganj za nesreče iz mednarodnega standarda ISO 31010 (predvsem medsektorski pristop, sodelovanje stroke, znanosti in zainteresirane javnosti, javnost ocen tveganj za nesreče, upoštevanje podnebnih sprememb). Izpolnjevanje predhodnih pogojenosti na tem področju sodi med pogoje za črpanje evropskih sredstev za aktivnosti, ki spadajo večinoma pod pristojnost Ministrstva za kmetijstvo in okolje:

- pripravo celovite ocene tveganj glede na podnebne spremembe,
- protipoplavne ukrepe (gradbene in negradbene),

- preventivne ukrepe za sušo, požare v naravi, neurja in plazove,
- naložbena področja iz PRP (programi za razvoj podeželja) in programa razvoja ribištva,
- ukrepe za varstvo kulturne dediščine.

Iz Evropskih strukturnih in investicijskih skladov bo za investicije na tematskem področju 5 (prilagajanje podnebnim spremembam in obvladovanje tveganj za nesreče) v obdobju 2014-2020 Slovenija predvidoma lahko počrpala okoli 83 milijonov eurov.

Evropska smernica predlaga splošno ugotavljanje tveganj za nesreče še pred procesom izdelave posameznih ocen tveganja za nesreče, zlasti takrat, ko še ni bila opravljena. Tako se lahko z uporabo določenih metod, tehnik in postopkov ugotovi, katere sploh so nesreče, ki so za državo ali določeno območje tako velik in pogost (verjeten) vir tveganja, da jih je treba podrobneje obravnavati prek ocen tveganja za nesreče. Republika Slovenija je o tem, katere nesreče predstavljajo največje tveganje za državo, leta 2012 že poročala Evropski komisiji. Z izdelanimi ocenami tveganja za posamezne nesreče, predvsem pa preko ovrednotenja teh tveganj in z medsebojno primerjavo posameznih nesreč, bodo v prihodnosti lahko ugotovitve, povezane s to problematiko tudi drugačne, kot so bile izražene v tem poročanju.

V naši državi je področje ocen ogroženosti trenutno urejeno v Zakonu o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06-UPB1, 97/10) ter z Navodilom o pripravi ocen ogroženosti (Uradni list RS, št. 39/95). Zakonodaja, ki se nanaša na ocene ogroženosti, je bolj ali manj nespremenjena že od uveljavitve Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami, torej od leta 1994. Od takrat naprej so se družbene, politične in druge okoliščine bistveno spremenile, prav tako tudi nabor znanja o naravnih in drugih nesrečah, zato so tedanje osnove za nadaljevanje aktivnosti, ki se nanašajo na izdelavo ocen tveganj za nesreče, neustrezne.

Obstoječe ocene ogroženosti so namenjene le načrtovanju odziva na nesrečo, torej načrtovanju zaščite, reševanja in pomoči ob nesreči, ocene tveganj za nesreče pa bodo že zaradi narave in širine vsebine, skladno z evropsko smernico, lahko podlaga za številne aktivnosti na več področjih, predvsem pri:

- načrtovanju preventivnih ukrepov za zmanjšanje možnosti za nastanek nesreč,
- načrtovanju obvladovanja tveganj za nesreče in izdelavi načrtov zaščite in reševanja ob nesreči,
- izdelavi ocen zmožnosti za obvladovanje tveganj,
- razvoju finančnih strategij za potrebe preventivnih ukrepov za preprečevanje ali zmanjšanje možnosti za nastanek nesreč ter za ukrepanje, pomoč in odpravo posledic ob nesrečah (finančna podlaga za obvladovanje tveganj za nesreče),
- določitvi prednostnih naložb za zmanjšanje možnosti za nastanek nesreč ali njihovih posledic,
- prostorskem načrtovanju,
- načrtovanju javnih naložb,
- načrtovanju socialne zaščite,
- ugotavljanju vrzeli v silah in sredstvih za zaščito, reševanje in pomoč ter načrtovanju popolnitve in dopolnjevanja sil in sredstev za zaščito, reševanje in pomoč.

V Sklepu o mehanizmu na področju civilne zaščite je določen datum 22. december 2015, do katerega morajo države članice Evropski komisiji predložiti povzetek pomembnih elementov državnih ocen tveganj za nesreče. Da bi vse potrebne aktivnosti lahko izvedli pravočasno, je treba vzpostaviti procese izdelave in vsebine ocen tveganj za nesreče. Ministrstvo za obrambo in Ministrstvo za kmetijstvo in okolje sta način, kako v času, ki je na razpolago, izdelati ustrezne ocene tveganj za posamezne nesreče na državni ravni, zapisala že v

dokumentu z naslovom »Ex ante conditionalities – Self assessment for Slovenia« z dne 7. oktobra 2013, ki ga je Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo posredovalo Evropski komisiji in sicer v preglednici »Ex ante conditionalities – action plan for Risk prevention and management for full compliance with the criteria for fullfilment«. Glavni sklopi aktivnosti, ki jih je treba izvesti, in ki so bili vpisani v omenjeni dokument, so upoštevani v uredbi.

Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) v uredbi določi, kako bo v Republiki Sloveniji potekal proces izdelave ocen tveganja za posamezne nesreče in Državne ocene tveganj za nesreče oziroma način dopolnjevanja in spreminjanja ocen tveganj za nesreče z vsebinami, povezanimi s podnebnimi spremembami in prilagajanjem na podnebne spremembe. Za doseg tega cilja do določenih rokov je potrebno spremeniti okvire za vsebino in izdelavo ocen tveganj za nesreče, določiti državni koordinacijski organ za ocene tveganj za nesreče in druge odgovorne in sodelujoče, ki bodo izdelovali oziroma sodelovali pri izdelavi ocen tveganj za nesreče. Omenjene rešitve, ki so opredeljene v tej uredbi, večinoma izhajajo iz evropske smernice.

V uredbi se določa oziroma opredeljuje vrste ocen tveganj za nesreče, nosilce in njihovo odgovornost, postopke izdelave, metode, ki so na voljo za izdelavo ocen tveganj za nesreče, način sprejemanja ter dopolnjevanja in spreminjanja ocen tveganj za nesreče, zlasti pa vsebine ocen tveganja za posamezne nesreče za celotno območje države ali za posamezna območja države (v nadaljnjem besedilu: ocene tveganja za posamezne nesreče). Ta vsebina se prav tako večinoma navezuje na evropsko smernico.

Vsebina ocen tveganja za posamezne nesreče je glede na vsebino trenutnih ocen ogroženosti precej drugačna, predvsem pa zajema vsebine iz različnih delovnih področij, za katera Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje kot organ, ki izdeluje državne ocene ogroženosti, ni pristojna. Ta področja med drugim zajemajo presojo političnih in socialnih vplivov, vplivov na gospodarstvo in okolje in kulturno dediščino, teme in vsebine s področja zavarovalništva, sanacije po nesrečah itn. Zato je glede na dejstva o vsebini in izdelavi ocen ogroženosti nujno treba spremeniti procese izdelave in nosilce, odgovorne za izdelavo ocen tveganj za nesreče. Glede na naravo procesov in pojavov, ki lahko privedejo do nesreč, ki so oziroma bodo prepoznane kot pomembno tveganje za državo, je večina teh ocen v pristojnosti Ministrstva za kmetijstvo in okolje. To ministrstvo bo predvidoma tudi skoraj izključni prejemnik finančnih sredstev iz Evropskih strukturnih in investicijskih skladov za investicije na tematskem področju 5 (prilagajanje podnebnim spremembam in obvladovanje tveganj za nesreče) v obdobju 2014-2020, za kar pa so pogoj ustrezno izdelane ocene tveganj za nesreče. Več ocen tveganja za posamezne nesreče bo moralo pripraviti tudi Ministrstvo za infrastrukturo in prostor. Ne glede na to pa bodo pri izdelavi ocen tveganja za posamezne nesreče v manjšem ali večjem obsegu sodelovali praktično vsa ministrstva in tudi drugi organi s področja stroke in znanosti.

Vsebina ocen tveganja za posamezne nesreče bo poleg vsebin, ki so določene z uredbo, lahko vsebovala tudi vsebine, ki jih določajo posamezni predpisi, ki se nanašajo na posamezna tveganja. Ocena tveganja zaradi poplav bo tako na primer lahko vsebovala vse vsebine, ki na primer izhajajo iz evropskih direktiv, povezanih z vodami in poplavami in ki so v konkretnem primeru že prenesene v slovenski pravni sistem.

V prilogi 1 uredbe so določene nesreče, za katere bi morali najprej imeti izdelane ocene tveganja za posamezne nesreče (do sredine leta 2015) in jih upoštevati v Državni oceni tveganj za nesreče. Gre za del nabora nesreč, ki so bile v Republiki Sloveniji že prepoznane kot pomembna tveganja in jih je Republika Slovenija že upoštevala pri prvem poročanju Evropski komisiji o napredku pri izdelavi ocen tveganj za nesreče leta 2012. Pri oblikovanju predlogov nosilcev posameznih ocen tveganja za nesreče, razen za žled, se je izhajalo iz pristojnosti ministrstva, v katerega sodi določen pojav, nesreča oziroma tveganje.

Državna ocena tveganj za nesreče, ki mora biti prvič izdelana do jeseni leta 2015, med drugim vsebuje predvsem povzetke in zaključke ocen tveganja za posamezne nesreče, sprejeta merila tveganj (zlasti merila za ovrednotenje posameznih tveganj za nesreče) in njihovo primerjavo z ocenjenim vplivom in verjetnostjo/pogostostjo tveganj za posamezne nesreče, ugotovljeno v ocenah tveganja za posamezne nesreče ter izpolnjene posamezne in skupno matriko tveganj za nesreče.

Hkrati bodo na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje še naprej potekale aktivnosti za izdelavo ocene o posledicah podnebnih sprememb in izdelave akcijskega načrta prilagajanja na podnebne spremembe, kar naj bi bilo dokončano do jeseni leta 2016. Za doseg tega cilja bo ustanovljena tudi posebna medresorska delovna skupina. Izsledki teh dveh dokumentov bodo morali biti do konca leta 2016 upoštevani v ustreznih ocenah tveganj za nesreče, kar je eden od pogojev za izpolnjevanje predhodnih pogojenosti za črpanje sredstev iz Evropskih strukturnih in investicijskih skladov za obdobje 2014-2020.

Uredba določa, da do izdelave ocen tveganja za posamezne nesreče veljajo in se uporabljajo ocene ogroženosti, izdelane na podlagi Navodila o pripravi ocen ogroženosti (Uradni list RS, št. 39/95).

Uredba za državni koordinacijski organ za ocene tveganja za posamezne nesreče določa Upravo Republike Slovenije Ministrstva za obrambo, ki bo med drugim izvajala tudi naloge, povezane s poročanjem Evropski komisiji v zvezi z aktivnostmi na področju izdelave ocen tveganj za nesreče ter v zvezi z drugimi zahtevami Sklepa o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite. Ne glede na to bo Ministrstvo za kmetijstvo in okolje poročalo Evropski komisiji iz naslova izpolnjevanja predhodnih pogojenosti in drugih obveznosti iz Tematskega področja 5 (Prilagajanje na podnebne spremembe in obvladovanje tveganj za nesreče) Partnerskega sporazuma med Slovenijo in Evropsko komisijo za črpanje sredstev iz Evropskih strukturnih in investicijskih skladov za obdobje 2014–2020.

Proces izdelave ocen tveganja za posamezne nesreče se v letu 2015 ne bo končal. To pomeni, da bodo za obdobje po letu 2015 s spremembami in dopolnitvami te uredbe določeni tako dodatne ocene tveganja za posamezne nesreče kot dodatni nosilci, odgovorni za njihovo izdelavo.

3. Vsebinska obrazložitev predlaganih členov

K 1. členu

V tem členu je določeno, katero področje uredba obravnava in ureja. Uredba je potrebna zaradi izvajanja nalog iz točke a 6. člena Sklepa št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 924). Uredba določa pristojne organe in njihove naloge, vrste, vsebino in izdelavo ocen tveganj za nesreče ter način njihovega sprejetja in dopolnjevanja.

Uredba določa uporabo uredbe tudi za izdelavo ocen tveganja za posamezne nesreče na lokalni ravni, ki obravnavajo območje samoupravne lokalne skupnosti, če se samoupravna lokalna skupnost odloči, da jih izdela.

K 2. členu

Opredeljene so vrste ocen tveganj za nesreče in teritorialno območje, ki ga obravnava posamezna vrsta ocen tveganj za nesreče.

K 3. členu

Določeni so nosilci, odgovorni za ocene tveganja za posamezne nesreče. Za nosilce so določeni ministrstva ali drugi organi za ocene tveganja za posamezne nesreče ter lahko tudi samoupravne lokalne skupnosti za ocene tveganja za posamezne nesreče na lokalni ravni, če se odločijo da jih bodo izdelale. Nosilci so odgovorni za vsebinsko ustreznost in usklajenost vsebin ocen tveganja za posamezne nesreče iz svojih pristojnosti in s to uredbo ter za koordinacijo izdelave ocene tveganja za posamezne nesreče. Pomembna je določba, da nosilci zagotovijo potrebne kadrovske in finančne vire za izvajanje nalog, določenih s to uredbo.

Seznam ocen tveganja za posamezne nesreče, ki jih je treba izdelati, se lahko dopolnjuje in spreminja glede na naknadne predloge o izdelavi in dopolnitvi ocen tveganja za posamezne nesreče ter glede na potrebo po izdelavi načrtov za obvladovanje tveganj za nesreče.

Kot nosilca izdelave ocene tveganj za potres, glede na predvideno vsebino ocene, določene v 10. členu uredbe, se izjemoma določita dva nosilca in sicer ministrstvo, pristojno za okolje, in ministrstvo, pristojno za graditev. Čeprav, glede na vsebino ocene za posamezne točke iz prvega odstavka 10. člena uredbe, ni možno enoznačno določiti nosilca, pa naj bi bilo ministrstvo, pristojno za okolje, nosilec predvsem točk 2. in 3., ministrstvo, pristojno za graditev, pa točk 4. in 5. vsebine ocene. Uprava RS za zaščito in reševanje pa bo kot državni koordinacijski organ, v skladu s svojimi pristojnostmi, opredeljenimi v 5. členu uredbe, usmerjala izdelavo ocene, pri čemer bo dala na razpolago tudi vse podatke iz obstoječe ocene ogroženosti pred potresom.

K 4. členu

V tem členu je opredeljeno sodelovanje ministrstev in drugih državnih organov, ki sodelujejo pri izdelavi ocen tveganja za posamezne nesreče, skladno s svojimi pristojnostmi. Sodelujoči organi so odgovorni za ustreznost in usklajenost vsebin ocen tveganja za posamezne nesreče iz svojih pristojnosti. V proces izdelave ocen tveganja za posamezne nesreče se po potrebi vključijo tudi pristojni zavodi (na primer Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Zavod za gozdove Slovenije ipd.), gospodarske družbe in nevladne organizacije (drugi sodelujoči).

K 5. členu

Uredba določa Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje Ministrstva za obrambo za državni koordinacijski organ za ocene tveganj za nesreče (v nadaljnjem besedilu: državni koordinacijski organ) ter za poročanje Evropski komisiji skladno s Sklepom št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite.

V tem členu so določene tudi naloge državnega koordinacijskega organa. Določeni so tudi roki za poročanje o izvedenih aktivnostih.

K 6. členu

V uredbi je določena Medresorska delovna skupina za ocene tveganj za nesreče (v nadaljnjem besedilu: medresorska delovna skupina), v katero vlada imenuje predstavnike nosilcev in drugih sodelujočih organov. Vodi jo Ministrstvo za obrambo. Določene so tudi njene glavne naloge.

K 7. členu

Navedene so podlage za izdelavo ocen tveganja za posamezne nesreče. Med druge strokovne podlage iz prvega odstavka, spadajo na primer tudi varnostna poročila, ki jih predložijo organizacije – viri večjega tveganja za industrijsko nesrečo k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja.

Pri izdelavi ocen tveganja za posamezne nesreče se poleg določb te uredbe smiselno upoštevajo tudi smernice Evropske komisije, ki urejajo ocenjevanje in prikazovanje tveganj na področju obvladovanja nesreč in njene morebitne dopolnitve.

Sam pojem ocena tveganj je pojasnjen v Sklepu o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite. V standardih, na katere se navezuje evropska smernica, so opredeljeni pojmi, ki se uporabljajo pri izdelavi ocen tveganj za nesreče. Pri izdelavi ocen tveganj za nesreče se lahko uporabljajo tudi pojmi, ki jih vsebujejo in določajo predpisi, ki se nanašajo na posamezna tveganja in drugi po potrebi.

Uredba ne določa obveznih uporab določenih metod in tehnik pri izdelavi ocen tveganj za nesreče. Med možne metode in tehnike za izdelavo ocen tveganj za nesreče, zlasti ocen tveganja za posamezne nesreče, sodijo tudi metode in tehnike iz standardov, ki jih omenja evropska smernica, zlasti standard SIST ISO/IEC 31010.

K 8. členu

Pri izdelavi ocen tveganja za posamezne nesreče s čezmejnimi vplivi je treba uskladiti podatke s sosednjimi državami skladno z obveznostmi, ki jih je Republika Slovenija sprejela v okviru mednarodnih organizacij oziroma z mednarodnimi pogodbami.

K 9. členu

Nosilec, odgovoren za izdelavo ocene tveganja za posamezno nesrečo, pripravi načrt za izdelavo te ocene. Ta načrt določa predvsem sodelujoče organe in druge sodelujoče, njihove naloge in roke za izdelavo ocene tveganja za posamezno nesrečo. Vsi sodelujoči morajo tudi določiti uporabljene metode in tehnike, medsebojno uskladiti stopnjo zanesljivosti oziroma negotovosti rezultatov analize tveganja za nesrečo, predlagati merila tveganja, to so merila za ovrednotenje in raven sprejemljivosti tveganja za nesreče in jih uskladiti z državnim koordinacijskim organom.

Nosilec z načrtom seznaniti državni koordinacijski organ, ki lahko predlaga dopolnitve in spremembe načrta.

K 10. členu

V tem členu je v prvem odstavku določena vsebina, ki jo vsebujejo ocene tveganja za posamezne nesreče. Pri tem je upoštevana evropska smernica. V drugem odstavku tega člena je določeno, da podrobnejšo vsebino, pojasnila k vsebinam za izdelavo in dopolnjevanje ocen tveganja za posamezne nesreče objavijo državni koordinacijski organ in nosilci na svojih spletnih straneh, o čemer obvestijo tudi sodelujoče organe. Ocene tveganja za posamezne nesreče morajo zajemati informacijske rešitve, ki omogočajo prenos podatkov tudi v informacijsko - komunikacijski sistem državnega koordinacijskega organa, o čemer se nosilec uskladi s službo državnega koordinacijskega organa, pristojno za informatiko in komunikacije.

K 11. členu

Določene so dodatne vsebine ocen tveganja za posamezne nesreče, ki vključujejo predvsem vpliv podnebnih sprememb in predloge preventivnih in drugih ukrepov za preprečevanje ali zmanjšanje možnosti za nastanek nesreče, za obvladovanje tveganja za nesreče, ukrepe za

omilitev vplivov tveganja ter predloge ukrepov za sistemsko ureditev obvladovanja tveganja na podlagi veljavnih politik, aktov in strateških dokumentov s področja obravnavanega tveganja, druge vsebine, ki jih določajo posamezni predpisi in drugi akti, povezani s tveganji. Ocena tveganja zaradi poplav bo tako lahko na primer vsebovala vse vsebine, ki na primer izhajajo iz evropskih direktiv v zvezi z vodami in poplavami, in ki so v konkretnem primeru že prenesene v slovenski pravni sistem.

K 12. členu

Če se samoupravna lokalna skupnost odloči, da izdela ocene tveganja za posamezne nesreče na lokalni ravni, se za njihove vsebine smiselno uporabljata 10. in 11. člen te uredbe.

K 13. členu

V prvem odstavku tega člena je določena vsebina, ki jo vsebuje Državna ocena tveganj za nesreče. V Državni oceni tveganj za nesreče morajo biti zajete tudi vsebine iz ocene tveganja zaradi podnebnih sprememb, ki jih zagotovi organ, pristojen za podnebne spremembe. V Državno oceno tveganj za nesreče se do izdelave ustreznih ocen tveganja za posamezne nesreče lahko vključi tudi vsebine iz obstoječih ocen ogroženosti, ki jih je izdelala ali pridobila Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Državna ocena tveganj za nesreče lahko po potrebi vsebuje tudi druge vsebine. Določeno je tudi, da se za informacijske rešitve v zvezi z Državno oceno tveganj za nesreče uporabljajo določbe tretjega odstavka 10. člena te uredbe.

K 14. členu

Določen je način sprejetja ocen tveganj za nesreče.

K 15. členu

Ob upoštevanju evropske smernice je določeno sodelovanje javnosti pri izdelavi ocen tveganja za posamezne nesreče.

K 16. členu

Z upoštevanjem evropske smernice in slovenske zakonodaje je s to določbo zagotovljena javnost ocen tveganj za nesreče.

K 17. členu

Ocene tveganja za posamezne nesreče in ocene tveganja za posamezne nesreče na lokalni ravni, če se samoupravna lokalna skupnost odloči, da jih izdela, se pregleda in po potrebi dopolni ali spremeni vsakih na pet let, razen če s posebnimi predpisom ali sklepom vlade ali župana ni drugače določeno. Pri tem se morajo upoštevati nova strokovna spoznanja in izkušnje, pridobljene pri ravnanju ob nesrečah iz preteklega obdobja.

K 18. členu

Določba tega člena določa dopolnjevanje in spreminjanje Državne ocene tveganj za nesreče, ki se dopolnjuje na vsaka tri leta, razen če s sklepom vlade ni drugače določeno.

K 19. členu

V tem členu so določeni roki izdelave ocen tveganja za posamezne nesreče in Državne ocene tveganj za nesreče.

Rok za izdelavo ocen tveganja za posamezne nesreče 1. junij 2015 in za izdelavo Državne ocene tveganj za nesreče do 1. oktobra 2015 je določen zato, da se zagotovi izpolnitev obveznosti, ki izhaja iz točke a 6. člena Sklepa o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite. V njem je določeno, da države članice pripravijo ocene tveganja na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni ter do 22. decembra 2015, nato pa na tri leta Evropski komisiji predložijo povzetek pomembnih elementov teh ocen.

Ocene tveganja za posamezne nesreče, na katere posredno ali neposredno vplivajo podnebne spremembe, je treba dopolniti najpozneje do 1. oktobra 2016. Državno oceno tveganj za nesreče je treba, skladno z oceno tveganja zaradi podnebnih sprememb ter dopolnjenimi rezultati ocen tveganja za posamezne nesreče zaradi podnebnih sprememb, dopolniti najpozneje do 31. decembra 2016.

K 20. členu

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.